

שַׁלַּח לַחֲמִידָה

יט תשרי התשפ"ג
מפטיירן וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
(יחזקאל לח, יט)

שַׁבַּת זוֹתָ"מ סוֹכּוֹת

סיפור לשבת

"בַּסּוֹכּוֹת תֵּשְׁבוּ עִבְרַת יָמִים"

הרה"ק משינאווא זי"ע היה רגיל לספר מעשה זה: באחד הכפרים דר איש עני. האישה היה פשוט מאוד אבל ירא שמים. קרה פעם אחת שבערב סוכות הוצרך לסכך לסוכה, ולרש אין כל במה לקנות סכך. הלכו הוא ואשתו היערה לתלוש בעצמם ענפי אילנות לסכך. כשהתחילו לנטות צללי ערב, חששו לבל יחללו יו"ט. תלשו את הענפים בפיהם ובשיניהם. ועשו להם על ידי כך חברות ופצעים רבים בפיהם ובשפתותיהם. רעש גדול נעשה מזה בשמים ויצא הפסק למעלה שאברהם אבינו הראשון משבעת האושפיוזין ילך אל סוכתו של העני ויראה את פניו. ויהי לילי התקדש החג ראה העני והנה איש אחד עומד בסוכתו, חשב שבוודאי זהו עני שרוצה לאכול סעודת יו"ט ואמר לו: הנה אנכי הנני בעצמי איש עני ואין כל מאומה אצלי אבל אציעך ללכת אל הגביר השוכן מול ביתי ובוודאי שתשיג שם לאכול לשובע. השיב לו האיש: לא באתי לאכול מלחמך ולא לקחת מאתך מאומה. אנכי אברהם אבינו ובאתי לסוכתך שתראה את פני. בשכר מצוות סוכה שקיימת במסירות נפש ובייסורים. ותיכף נעלם האיש ואיננו.

"בַּסּוֹכּוֹת תֵּשְׁבוּ עִבְרַת יָמִים"

סוכה נפלאה היתה לו לרבי דוד מלעלוב סוכת פלאים ממש, אשר הייתה עשויה עצים מגולפים בסמיניהם של שנים עשרה השבטים. בכל שנה באו רבים מבני ירושלים בימי חול המועד לחזות בסוכתו הנפלאה של רבי דוד. שנה אחת עברה השמועה מפה לאוזן: השנה בנה רבי דוד סוכה רגילה! מה היום מיומיים! מדוע? - שאלו איש את רעהו - מדוע השנה לא בנה רבי דוד את הסוכה המפוארת כמידי שנה? לאיש לא הייתה תשובה לכך ורבי דוד עצמו לא היה מוכן להשיב ונשאר הדבר בגדר תעלומה. עד שבמקרה נודע הדבר מפיו של חייט עני... חייט עני היה ר' זלמן, מתגורר היה בצריף רעוע מט לפול בקצה העיר, ובבית אין כל. שנה אחת הגיע חורף קשה ורוחות עזות נשבו בחוץ ובבית פנימה קור עז. מפאת הקור חלה בנו בדלקת ראות קשה. הרופא שבא לראות את הילד נפעם ממצב הבית הדל ואמר: דעו לכם, עליכם לחמם את הבית! הדליקו אש בתנור, אם לא תעשו כן - מצבו של הילד יחמיר. מה אעשה? - חשב ר' זלמן בליבו - מהיכן אקח כסף כדי לקנות עצי הסקה כדי לחמם את הבית? לפתע נכנסה מחשבה בליבו: שמא אלך לרבי דוד אולי יעזור לי. התעטף רבי זלמן במעילו המרופט והלך ברוח הסוערת לביתו של רבי דוד. מה רצונך ר' זלמן? - שאל רבי דוד - מדוע זה באת אלי בלילה כה סוער? עזור נא לי רבי - אמר ר' זלמן - בני חולה בדלקת ראות וזקוק אני לכסף כדי לקנות עצי הסקה לחמם את ביתי הקר. שמע רבי דוד את צרתו של החייט ומצחו נחרש קמטים. לפתע אורו עיניו. המתן! - כך אמר - כסף אולם אין לי אבל עצים יש לי... נטל רבי דוד את המסור וניסר את עצי הסוכה שבביתו, ערס אותם לערימה גדולה והניחם לפני ר' זלמן. הא לך - אמר רבי דוד - חמם את הבית וה' ישלח רפואה שלימה לבנך... וכך היה....

אשא עיני

כוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם פרק א' ועם סגלה

וְכַתֵּב הַגְּאוֹן רַבִּי מֹשֶׁה קוֹרְדָּבֵירו זי"ע"א (ספר השורשים שורש איש), שֶׁהַטַּעַם שֶׁהָעֵינַי נִקְרָאת "אִישׁוֹן", מִפְּנֵי שֶׁבָּה נִרְאָה אָדָם קָטָן, וְהוֹסִיף בְּעַל הַ"רְאִישִׁית חֲכֵמָה" (שער הקדושה פ"ח), וְהָיָה בָּא לְרַמֵּז שֶׁכָּל מַהוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם מִשְׁתַּקְּפֶת וְנִרְאִית בְּחוּף עֵינָיו, וְכִפִּי שֶׁעֵינָיו שֶׁל הָאָדָם קְדוּשׁוֹת וְשִׁמּוּרוֹת יוֹתֵר, כִּף כְּלוֹ קְדוּשׁ וּמְרוֹמִים יוֹתֵר, וְלִכְּן הָעֵינַי נִקְרָאת "אִישׁוֹן", מִלְּשׁוֹן אִישׁ - לְרַמֵּז שֶׁבְּעֵינַי מִשְׁתַּקְּפֶת כָּל מַהוּתוֹ הַפְּנִימִית שֶׁל הָאָדָם.

וְהִנֵּה כָּל מַעֲלָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָה בְּשִׁמְרַת עֵינֵיהֶם בְּקִדְשָׁה, שֶׁעַל יְדֵהָ הֵם זוֹכִים לְהֵיטֵב הַעֵם הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרַה"ק רַבִּי שְׁלֹמֹה מְזוּרִיעֵהל זי"ע"א, שֶׁעַל שֵׁם כִּף נִקְרָאִים יִשְׂרָאֵל "עַם סִגְלָה", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים", מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בְּפָנִים שֶׁל הָאָדָם כְּעֵין סִגּוּל - שִׁזָּה שְׁתֵּי הָעֵינַיִם וְהַפֶּה, וְכֹאשֶׁר הָאָדָם שׁוֹמֵרֵם בְּקִדְשָׁה, הָרִי הוּא כְּלוֹ שְׁמֹר, וְזֶה כָּל פְּתֹם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים תְּמִיד עַל עֵינֵיהֶם וּפְיָהֶם.

וְאָמַר הַ"שׁוֹמֵר אֲמוּנִים" זי"ע"א: "כָּל הַשׁוֹמֵר עֵינָיו בְּרַחוּב קָטָן, נִחְשָׁב בְּשָׂמִים כְּמִי שְׂפִים מִסְכַּת קָטָנָה, וְכָל הַשׁוֹמֵר עֵינָיו בְּרַחוּב גְּדוֹל, נִחְשָׁב בְּשָׂמִים שְׂפִים מִסְכַּת גְּדוֹלָה".

וְכֵן אָמַר הַ"חֲפֵץ חַיִּים" זי"ע"א: "מִי שֶׁהִיָּה בְּנִרְשָׁא וְלֹא בְּקָר בְּנִרְשָׁא (פְּלוּמֵר שֶׁשְׂמֵר עֵינָיו בְּעִיר גְּדוֹלָה כְּמוֹ וְרִשָׁא), נִהְיָה לוֹ מִכָּף קָרָן לְעוֹלָם הַבָּא".

ר"ת	יציאה	כניסה	
ירושלים	18:43	17:33	19:23
תל אביב	18:53	17:57	19:29
חיפה	18:52	17:50	19:30
באר שבע	18:45	17:51	19:24

הבן איש חי

בליל ה'ר"ר בעת חצות לילה נגמר ונעשה בחינת חותם החיצון למעלה, כי ביוה"כ נגמר חותם הפנימי שהוא העיקר יותר, ולכן בהו"ר נמסרין הפתקין, ואע"פ שנמסרו הפתקין יש עוד זמן להצלה עד יום ח' עצרת, ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה בהו"ר ויהיה לבו חרד בתשובה כל היום כולו:

למוד סדר המתוקן בשמחה ובהתלהבות כי בלימוד ספר משנה תורה נעשה עיקר התיקון הראוי להיות ביום זה, ומעט קודם חצות לילה יאמרו ק"ש שעל המטה עם הפסוקים שיש עמה, ואחר חצות לילה יאמר ברכות השחר, ורק ברכת התורה לא יאמר אלא עד אחר עמוד השחר:

יתפללו שחרית ומוסף בכונה והתלהבות, כי מלבד החיוב שיש בזה מכת קדושת היום עוד צריך להתפלל בהתלהבות כדי שלא תגבר עליו השינה ויבא לידי כמה טעויות בתפלה וברכותיה ולכמה חסרונות מאחר שהיה נייעור כל הלילה, גם צריך לדקדק היטב שלא יטעו באור הלבנה ויתפללו קודם עמוד השחר, דידוע בזמן מהרי"ל ז"ל טעו בכך וגזר מהרי"ל ז"ל על הציבור תענית ג' ימים בעבור זאת:

ערכה זו דינה כערכה שבלולב שאין לפסוע עליה ולא לזלול בה, ומנהגינו להצניע ערכה זו עד הפסח לשרוף בה את החמץ, והלולב ישרפו אותו בתנור שמסקיין בערב פסח למצת מצוה:

יש לקרות ביום הו"ר נבואת חגי ס"י ב' שבביעי בעשרים ואחד לחודש וכו' עד אתן שלום נאם ה' צבאות והם ט' פסוקים כמ"ש רב יעב"ץ ז"ל, גם קורין ביום הו"ר ביהושע ס"ו, וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה וכו', עד ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן ה' לכם את העיר, וידוע מ"ש בירושלמי בהא ששנינו על הו"ר שהיו מקיפין המזבח שבע פעמים שהוא זכר לנס הנזכר ביריחו ע"ש, ובאמת כל איש בלבבו יבין כי סוד הקפות אלו שהם שש ושבע, הקפות אלו הכל עולה בקנה אחד על כן דבר בעתו מה טוב:

סוכה נוויה אסורים לבני חו"ל ליהנות מהם גם בתשיעי שהוא יום ש"ת, והוא הדין דאסור לטלטלם, ויזהר כל ימי המועד לבלתי יקח מן הסוכה אפילו קיסם לחצוץ בו שיניו בין המסכך בין מהדפנות וגם אחר המועד כשמוריד סוכתו לא יפסע על עצי הסוכה התשמיש קדושה הם, אך מותר לשרפם בתנור, ונהגו להצניעם להגעלה לצורך הפסח:

אין רגילין לעשות מלאכה של חול ביום הו"ר עד אחר יציאתם מבית הכנסת ויש מסירין אפילו הכיס של המעות מחיקם, מיהו אם דרכו ליתן צדקה לעניים בבית הכנסת וגם ג' פרושות בפסוק ואתה מושל בכל אשר בפסוקים ויברך דוד, לא יבטל מצות יקרות אלו בשביל חסידות זו:

אחר שנכנסו כל החסידים ביום זה ע"י סוכה ולולב ושבעה הקפות, אז נכנסים החמשה גבורות אחר קדיש תתקבל, ואלו החמשה גבורות נכנסים ע"י חבטת חמשה בדים של ערבה, על כן אחר קדיש תתקבל של סדר ז' הקפות יקח כל אדם חמשה בדים של ערבה שיהיו כשרים כדין ערבה שבלולב, ויחבוט חמשה פעמים על הקרקע, ויכוין בחבטות אלו כדי לתת בבחינת ה"א אחרונה שבשם הו"ה ב"ה שהיא סוד המלכות חמשה גבורות מנצפ"ך, ויכוין בכל חבטת באות אחד דמנצפ"ך כפי סדר זה ולא כסדר כמנצפ"ך:

יקשור חמשה בדים אלו ביחד, ויחבוט בהם בכח על הקרקע, ולא תהיה מרוצפת באבנים או בעצים, דרקע צריך דובר זה, ויחבוט בהם בכח, ואע"פ שכתב בס' בכורי יעקב דטוב להכות עד שיסיר העלין, לא מודינא בזה כי ראוי שיהיו הבדים בכשרותם ושלמותם בכל החבטות כולם:

ספר חרדים

פרק נט

ארץ ישראל אינה מקיימת עובדי עבירה

וכתב רמב"ן בפרשת אחרי מות שהזכיר הפתוח בעריות "ותטמא הארץ ואפקד עונה", אף על פי שהערייות חובת הגוף ואינן תלויות בארץ, מקל מקום עקר כל המצות ליושבים בארץ ה'. וכן שנו בספרא (קדושים פ"ו) ולא 'מקיא הארץ אתכם' (ויקרא יח, כח), ארץ ישראל אינה כשאר ארצות, אינה מקיימת עובדי עברה, והנה הפותחים לא היו ענושים בארצם, ובבואם בארץ ה' ונעשו שם כמעשיהם הראשונים שלא בהם האריות הפמיתים אותם. לכן כל איש יחדר בבואו אל ארץ ישראל להיות נרא שמים כפלי כפלים ממה שהיה בחוץ לארץ, ויבדע פי בבית המלך הוא יושב.

פרק ס - שלא להתרומם בשום מצוה

ובקל מקום ובקל עת צריף אדם להיות נרא ותורד, ולפשוט בגדי עצלות, ולאזר מתינו בתזונה לקיים מכוון מלפני של עולם שפגאנו לכבודו לשרתו ולקרבן בשמו גלי רפיון, כדאמרנו ז"ל (ברכות סג, א) המרפה עצמו בדרך תורה או במצות אפלו במצוה קלה אין בו פח לעמד ביום צרה. וזה טעם שני לסמיכות פרשת תבא לפרשת זכור דעמלק. ולעיל מנה לא תעשו עול במשפט במשקל, ופרש רש"י בשם רבתינו ז"ל סמך מדות לעמלק, לומר שאם תחטא במדות הרי אני מגרה בך את הלב. פרוש לפרושו, דזכור זה כזכור דמרים, שרופה לומר תזכר מה שנעשה למרים על לשון הרע ותזכר מן תלכה אמה כמותה, וקרא נמי הא בתחלה קשבא עמלק פתיב ויילחם עם ישראל ברפידים, ופרושו בשביל שרפנו ידיהם מן התורה ומן המצות (תנחומא בשלח כח), לכך צוה קאן לא תרף ידך מן המצות ולא תחטא במצות לא תעשו עול במשפט במדה ומשקל ברפיון ידים, לומר אין חסר במדה זו אלא כל שהוא, וכמה דקדוקין שצונו יתברך בסיני שאסור למכר במדה חסרה אפלו לגוי כדכתב סמ"ג (לאוין קנב), ואסור להשתותה בבית אפלו לעבית של מי רגלים כדמפרש בגמרא (ב"ב פט, ב), הלקח סמך זכר עמלק אצל מצות לא תעשה [דמדות], ומנה נזכר זכרון עמלק בכל מצות לא תעשה. וסמך אחר זכרון עמלק מצות עשה דהקבאת בפורים, שהיה אפשר לרפות בה ידים לומר למה אטרח לעלות לירושלים לאשכול ענבים אחד או רמון או שבלת, ונתיי הכפורים נתנין לפתגים אני אמתן לפתן שביעירי ומאי כלי האי, לכך סמך לעמלק, לומר אם תרפה ידך הרי עמלק בצדק להלקותך, והוא הדין למרפה ידו מקל אחת ממצות עשה.

ספר חסידים

סימן י"ח [המשך]

מותר אדם להתפלל במקום אחד ונופל על פניו במקום אחר. המתפלל עם הצבור לא יאריך בתפלתו יותר מדאי אבל בינו ובין עצמו הרשות בידו ואם בא לומר אחר תפלתו אפילו כסדר וידוי של יום הכפורים יאמר וכן אם רצה להוסיף על כל ברכה וברכה מן האמצעיות מעין הברכות מוסיף. אם היה חולה או צריך לפרנסה מוסיף כפי צחות לשונו אבל לא יאשל לא בשלש ראשונות ולא בשלש אחרונות. אסור לאדם שיטעום כלום או שיעשה שום מלאכה מאחר שעלה עמוד השחר עד שיתפלל. שאלת שלום של חכמים השואל אומר צפרא דמרי טב והמשיב אומר צפרא דמרי טב ואריך. לעולם המשיב כופל השלום. תפלות כנגד תמידים תקנום ואומר תשמרו להקריב לי במועדו מכאן תקנו מעמדות שיהו עומדים על גבן לפיכך צריך אדם לעמוד בשעה שהוא מתפלל י"ח ברכות וחייב לענות אמן על כל ברכה וברכה שנאמר (ישעיה כו ב) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים שאומרי אמן וגדול העונה אמן יותר מן המברך שהוא מודה לברכות המברך והמברך אינו מזכיר אלא שם אחד והעונה אמן מזכיר ב' שמות כי אמן עולה בגימטריא כשם יוד"ה ו"ש אל"ף דל"ת. וצריך שיכוין אדם לבו לשמים בשעת עניית אמן שהוא אל מלך נאמן. אסור לספר שיחה ולהנהיג קלות ראש בבית הכנסת בעמדנו לפני מלכנו אדון כל הארץ יתברך שמו ואוי להם לרשעים הנוהגים קלות ראש אשר לא אימת שדי עליהן ולא פחדו ומוראו על פניהם ולא יבינו ולא יקחו משל כי עברו איי כתיים וראו והתבוננו כי בכל ארצות ההם המלכים כורעים על ברכיהם בבית תפלותם ועומדים באימה ובפחד וברעד וכפיהם פרושות לאלהיהם [מעשה ידי אדם אשר לא יראו ולא ישמעו] אנחנו העומדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא חי וקיים רם ונשא יתברך שמו ויתעלה זכרו אליו כל דומיות ותהלות עאכ"ו שיש לנו לעמוד לפניו באימה ביראה בפחד ורעד וברתת.

חידושים לפרשה

מוונת הסוכה – התבוננות בזמני עער ושמחה

בפרשת אמור (ויקרא כג, ט-מג) נאמר: "אף בתמשה עשר יום לחדש השביעי באספקם את תבואת הארץ תחגו את חג ה' שבעת ימים... תקח עולם לדתיתכם בחדש השביעי תחגו אתו. בפפת תשבו שבעת ימים... למען ידעו דתיתכם פי בפפות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם". החיוב להתבונן בכוונת הסוכה, כפול ומכופל הוא בימי ההצלחה ובימי האושר, בזמן שאיש תחת גפנו ותחת תאנתו. במצות סוכה מונחת כוונה מוסרית, ללמד את האדם מוסר השכל: בא ותראה איך שחיך לסוכה נמשלו; שבעת ימי החג הם נגד שבעים שנות חיך בעולם הזה. יבוא יום ובהכרח תצא מדירת קבע שלך, ואל לך להסיח דעתך מדבר זה! אולם בימי הירידה של הכלל ישראל, באלו המקומות שהכלל מרגיש היטב בכל ימי השנה שבדירת עראי הוא יושב, במקום שאין לו בו מחסה מזרם וממטר, ששכח מזמן רב מהו "חג האסיף" כי אין לו מה לאסוף - איזו כוונה יכין אז בשיבתו בסוכה? בזמנים אלו אדרבה, מכח ההתבוננות במצות הסוכה יזכור שלעולם אין להתייאש, "כי בפפות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים", היו זמנים כאלה שכלל ישראל ישבו בסוכות כל ימי חייהם, ואעפ"כ יצאו ביד רמה, ו"לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם". זהו שאמר הכתוב: "באספקם את תבואת הארץ תחגו את חג ה' שבעת ימים", כדי שחלילה לא תבואו לידי "נישמן ויבועט" (דברים לב, טו). "תקח עולם לדתיתכם בחדש השביעי תחגו אתו", אף שלא יהיה עוד זמן אסיפה, "למען ידעו דתיתכם פי בפפות הושבתי".

"כי תהיו אתם ארץ חפץ"

"וישעו כל תקהל השבים מן השבי ספות וישבו בפפות פי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ויהי שמחה גדולה מאד" (נחמיה ח, יז). עם ישראל לא קיבל התורה במקום יישוב אלא במדבר, ובהודונות הראשונה בנה את המשכן, וכל מקום שגלה גלתה שכינה עמו. ואומר הנביא (מלאכי ג, יב): "ואשרו אתכם כל הגוים פי תהיו ארץ חפץ חפץ". אתם בעצמכם תוכלו להיות ארץ חפץ חפץ, אף בעת שאין לכם את ארץ ישראל ואין אתם יושבים בה אלא בגלות. הסוכה, דירת ארעי, מסמלת את ישראל. במצות סוכה יש מצוה לדעת בשיבתה ולזכור שארבעים שנה הלכנו בדרכי נדודים במדבר בלא ארץ, והתורה ניתנה במדבר. הנה בוודאי גם בימי יהושע קיימו ישראל מצות סוכה, אלא שלא היה להם טעם והרגשת התוכן האמיתי של המצוה, כי היה להם כל טוב ולא חסרו מאומה. אך כאשר יצאו לגלות והיו בכבל שבעים שנה ובכל זאת נשאר נאמנים לה, נמצא שעל ידי כך נתקיים בהם ענין ההליכה במדבר בין חייתו יער וענין הקפת ענני כבוד. ועל זה אמר הכתוב, כי בימי עזרא כאשר כל ישראל שבו מן הגולה רוצים ושוביים, וראו כי במשך ימי הגולה ישבו בסוכות, נשאר נאמנים לה, אז שמחו שמחה גדולה, כי הרגישו שנתקיים בהם "כי בסוכות הושבתי". כאשר אנו יושבים בסוכה אנו צריכים להרגיש כי ענני הכבוד של התורה הם ורק הם המחסה מזרם וממטר, התורה היא המגינה על עם ישראל מפני כל הרהרות העוות והורמים שמאיימים עליהם. ועל ידי התורה נזכה ל ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת וגדרתי את פריציה וקרטתיו אקים ובניתיה פימי עולם" (עמוס ט, יא).

{ כתבי הגרי"ש | לרבי יוסף שלום אלישיב זיע"א }

נצור לשונך מרע

הלכות רכילות | כלל ג

בו יבאר שאסור רכילות הוא בין בפניו ובין שלא בפניו, ובו ד' סעיפים. סעיף א

אסור לספור רכילות, אף שהוא אמת גמור, שאין בו שום תערוכות שקר, אפלו שלא בפניו, ואפלו אם הוא יודע בעצמו, (א) שיהא אומר דבר זה אף בפניו, גם פן אסור, ורכילות מקרי. וכל שכן אם הוא מעיז פניו לומר לו בפניו ממש: אתה דברת עליו, או עשית לו כך וכן, ודאסור, ועונו גדול הרבה יותר. אחר, שכן הוא מקניס שגאון תזקה בלבו של הנדון על זה, פי מעשה יתקבל הדבר אצלו לאמת גמור, שבוודאי יאמר: אלולא שהדבר אמת גמור, לא היה זה מעיז פניו לומר לו בפניו ממש. ועוד, לבר זה הוא מקניס את עצמו ואת אלו השנים לעבר על ידי רכילות קו על פמה לארין ועשין המפרשין בתורה, וכאשר בארתי כל זה היטב בפתיחה בלארין אות יד שם במקור החיים בהגהה, עין שם.

(א) שהיה אומר דו. דלמה יהא עדיף בזה כיון דרכילות אסור בין בפניו ובין שלא בפניו כמו שנבאר תיכף.

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמוזות
 "בצדקה תמונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלפלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנוק
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
 בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
 ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
 alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
 אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
 054-4785404 | 054-6091685

חזיון אמונה וביטחון

עומק הדין

[המשך משבע שעבר]

אתם רוצים לשמוע דבר מדהים, על הספר איוב שמעתם פעם? תשמעו דבר מדהים איש היה בארץ עוף איוב שמו, והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלוהים וסר מרע, ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות, ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר, וחמש מאות אתונות ועבודה רבה מאד, הרבה עבדים ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם, והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו, ושלוהו וקראו לשלושת אחיותיהם לאכול ולשתות עמהם, ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עולות מספר כולם, למה שמא חטאו במשתה אז הקריב בשבילהם קרבן לכפר, כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים, עד פה זה הקדמה, עכשיו תשמעו מה קרה, ויהי היום, איזה יום? יום הדין ר"ה ויבואו בני האלהים להתייצב על ה', באים המלאכים ומלאכי השרת המליצים ויבואו גם השטן בתוכם, בא ומקטרג, ויאמר ה' אל השטן מאין תבוא ויען השטן אל ה' משוט בארץ ומהתהלך בה, אמר השטן אומר המדרש לקב"ה אתה יודע מאיפה אני בא משוט בארץ ומהתהלך בה, הסתובבתי בעולם ולא ראיתי צדיק כמו אברהם, השטן אומר מכל העולם לא ראה צדיק כמו אברהם, למה שאברהם לא הרהר אחר מדותיו של הקב"ה, הקב"ה הבטיח לו את הארץ לארכה ולרחבה וכשהוא בא לקבור את אשתו הוא צריך לקנות חלקת אדמה, כל הארץ שלו, הבטחה אלקית הוא בא לקבור את מתו הוא צריך לקנות מחברון בארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר חתיכת קרקע ששייכת לו והוא לא הרהר אחרי מדותיו של הקב"ה לא אמר איה הבטחתך רבוננו של עולם, מעיד השטן שאברהם צדיק הכי גדול בעולם. מה אומר לו הקב"ה לשטן? ויאמר ה' אל השטן השמת לבך על עבדי איוב? כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע, גדול הנאמר באיוב מן הנאמר באברהם, השטן אומר אברהם הקב"ה אומר איוב, תשמעו מה עונה השטן, ויען השטן את ה' ויאמר החינם ירא איוב אלהים? הלא אתה סכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב, מעשה ידיו ברכת, ומקנהו תרץ בארץ, זה חכמה שאיוב צדיק כזה? זה לא חכמה אומר השטן, אתה מסוכך עליו, ברכת אותו, כל הנוטל פרוטה מאיוב מתעשר, מקנהו פרץ בארץ, אומר זה לא חכמה מתוך שפע לעבוד אותך, אני מודה שהוא צדיק אבל זה רק בגלל שסכת עליו ואולם שלח נא ירך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך, תוריד ממנו את הנכסים תקח כל מה שיש לו תראה אם

הוא לא חס ושלום ההפך ויברכך ויאמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו בידך, רק אליו אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פני ה', קבל מהקב"ה אפשרות לפגוע באיוב בכל, חוץ מהנפש של איוב, ויהי היום ובניו ובנותיו אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חורשות והאתונות רעות על ידיהם ותפול שבי ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך, עוד זה מדברו זה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם, ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך, עוד הוא מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחוים ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים וימותו, ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך, עשרה בנים ובנות של איוב מתו ביום אחד, ויקום איוב ויקרע את מעילו ויכוס את ראשו ויפול ארצה וישתחו, ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה, ה' נתן ה' לקח יהי שם ה' מבורך, בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים, עד פה בסדר איוב? ויהי היום, ר"ה השני, ויבואו בני האלהים להתייצב על ה' ויבא גם השטן בתוכם להתייצב על ה', ויאמר ה' אל השטן, אי מזה תבא ויען השטן את ה' ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה, הסתובבתי בכל העולם כולו ולא מצאתי צדיק כמו אברהם אבינו, ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב? כי אין כמוהו בארץ, איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועודנו מחזיק בתומתו ותשיתני בו לבלעו חינם, אתה רשע אתה שטן, אתה הסתת אותי לבלעו חנם, אתה רואה שהוא עדיין מחזיק בתומתו, אדם צדיק שלם וירא, ויען השטן את ה' ויאמר, זה בשביל שתכירו מי מחפש אותנו, ויען השטן את ה' ויאמר עוד בעד עוד וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, אולם שלח נא ירך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך ויאמר ה' אל השטן הנו בידך, אך את נפשו שמור, הנה קח אותנו, תעשה בו מה שאתה רוצה אבל תזהר את נפשו שמור, אומר המדרש גדול עונשו של השטן מעונשו של איוב, כמו שאומרים לאדם שבור חבית ושמור יינה, שלא ישפך תשבור את החבית ושלא ישפך יין, זה בעיה זה הא? תן לו יסורים כאלה שהנשמה צריכה לצאת, אבל תדאג שהיא לא תצא אך את נפשו שמור, איוב קבל יסורים כששום אדם בעולם לא יכול להשאר חי, רק בגלל שהשטן שומר שהנשמה לא תצא, ויצא השטן מאת פני ה' ויך את איוב בשחין רע, מכף רגלו עד קדקדו, ויקח לו חרב להתגרד בו והוא יושב בתוך האפר, איזה צער רחמנא לצלך, כל הגוף גרודים, צריך לקחת חרב לגרד את כל הגוף וזה חס השחין חס השחין הוא יושב באבן להצטנן מהחום של השחין, ותאמר לו אשתו עודך

מתוך שיעורו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
במלון כינר, טבריה.

20.07.1995 למנינם

לשמיעת שיעורים והרצאות
חייגו
(גם מטלפון כשר)

02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן חנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלח

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
איבון ספינוי בת פרידה,
חיים בן ברכה
שולה בת חנה

לעילוי נשמת
שרה בת רבקה
דוד בן רבקה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלווה בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה
שרון

לרפואה שלמה
מהרה
תמר בת שלמה